

CREATIVE

ПОЗИТИВНЕ
я
дом
сім'я
колектив
город
страна
мир

ДРУЖНИЙ ГОРОД "КРЕАТИВ" В МИР ПРИНОСИТ ПОЗИТИВ!

ЧИТАЙТЕ У НОМЕРІ :

1. ДЕНЬ ГЕРОЇВ НЕБЕСНОЇ СОТНІ
- 2...ДЕНЬ РІДНОЇ МОВИ
-МАСЛЯНА,МАСНИЦЯ ЧИ КОЛОДІЙ?
3. СУПЕРГЕРОЙ МОГО МІСТА
4. -ЗРОБИ НЕПОТРІБНЕ ПОТРІБНИМ
-ДЕНЬ БЕЗПЕЧНОГО ІНТЕРНЕТУ

№ 15
ЛЮТИЙ 2020

Фото випуску: "Обери сьогодні УСПІШНЕ завтра!"

День Героїв Небесної Сотні

20-е лютого 2014-го року стало переломною датою для всього українського народу. Відчуваючи глибокі і тривалі приниження та відвертий гніт з боку пострадянської корупційної, кримінально-комуно-кегебістско-олігархічної химери, багатонаціональний український народ пробудився. Він встав перед тираном і не залишився у смертельній байдужості до майбутнього своїх дітей, до теперішнього, до гідності та честі свого доброго імені. Криваві події на Майдані увійшли в історію нашої країни.

21 листопада 2013 року, після того, як уряд Азарова-Януковича оприлюднив рішення щодо призупинення процесу підготовки до підписання угоди про асоціацію України з ЄС, люди вийшли на акції протесту. Того ж вечора на майдан Незалежності прийшло близько двох тисяч осіб.

Проте, безповоротним моментом в українській історії став день трагічного побиття студентів. Це сталося в ніч з 30 листопада на 1 грудня. Саме після силового розгону студентів протестні акції набули масового характеру і переросли з проєвропейських на антиурядові, антивладні. На мітинги почали виходити сотні тисяч українців. І кожного разу кількість людей на майданах по всій країні зростала, а Революція Гідності (листопад 2013 – лютий 2014) набирала обертів.

18-21 лютого – це дні поновлення силового протистояння, саме тоді почались масові криваві зіткнення зі значними людськими жертвами.

Силовики на вулиці Інститутській стріляли в наступаючих на них прихильників Майдану. До 14-ї години число загиблих становило 35 осіб, а о 17-й повідомлялося про 60 загиблих. Всього під час сутичок загинули 73 протестувальники та 11 правоохоронців. Загалом постраждало понад 600 людей. Того дня було вбито найбільше активістів.

День 20 лютого став переломним у вирішальній події Революції Гідності. Радимо вам для перегляду фільм про події Революції Гідності "Зима у вогні". Це низка інтерв'ю людей, які представляли різні покоління, соціальні прошарки, національності та релігії, але брали участь у Революції Гідності.

11-го лютого 2015-го року, Указом Президента України № 69/2015 «Про вшанування подвигу учасників Революції гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні» в країні встановлено особливий пам'ятний день - «День Героїв Небесної Сотні», який відзначається тепер щорічно 20-го лютого. Це зроблено, за даними проекту DiloVaMova.com, «На підтримку ініціатив громадськості та з метою увічнення великої людської, громадянської і національної відваги та самовідданості, сили духу і стійкості громадян, завдяки яким змінено хід історії нашої держави, гідного вшанування подвигу Героїв Небесної Сотні, які віддали своє життя під час Революції гідності (листопад 2013 року - лютий 2014 року), захищаючи ідеали демократії, відстоюючи права і свободи людини, європейське майбутнє України», - йдеться в документі.

Михайл Шведун

Міжнародний день рідної мови

У 1999-му році, за даними проекту DiloVaMova.com, на 30-й сесії Генеральної конференції Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури, було прийнято рішення заснувати Міжнародний день рідної мови. Датою щорічного свята вибрано 21-е лютого. Це всесвітнє свято було засноване з метою сприяння багатому культурному та мовному різноманіттю. Збереження багатомовності дає можливість зберегти не тільки унікальний погляд на нашу тисячолітню історію і культуру, але й виробити найбільш широкі підходи у сфері взаєморозуміння і людяності, які все ще продовжують зберігати в собі ряд проблем, вирішення яких видається складним завданням.

Зроблені кроки по збереженню і поширенню рідних мов на практиці показали, що це активно служить зміцненню солідарності і терпимості, розширенню взаєморозуміння і діалогу, що особливо цінно для нас і нашої власної, сучасної культури і традицій.

**ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ
КОНКУРС
до Дня української
писемності та мови
«СЛОВО ДО СЛОВА»**

Якщо чесно, то мені дуже прикро що українська мова поки що не є для нас рідною, бо живемо ми в російськомовному середовищі. Але дуже сподіваюся, що зовсім скоро ситуація зміниться, а поки що ми сумлінно вчимо мову своєї країни, адже державною мовою в Україні є українська, то й берегти, розвивати та поширювати потрібно саме її. А ще учні нашого класу долучилися до всеукраїнського конкурсу "Слово до слова", який проходить на платформі "На Урок". Поки що результати говорять про те, що українську мову нам ще вчити і вчити, та нічого неможливого немає, якщо є бажання! Частіше спілкуйтеся українською, і вона стане для вас рідною!

Шведун Михайл

Масляна, Масниця чи Колодій?

Останній тиждень перед Великим постом українці відзначають випіканням млинців, однак етнологи кажуть, що це не властива нашій країні традиція. Масляну в Україну принесла радянська влада передусім як масові гуляння пролетаріату на честь зустрічі зими з весною, тому й було заведено пекти млинці – своєрідний символ сонця. Українці ж здавна цілий тиждень перед Великим постом готували вареники, передусім із сиром і сметаною, бо вже з понеділка від цих продуктів відмовлялися. Колодій же – розвага для заміжніх жінок. Неодруженим парубкам вони пов'язували так звані "колодки" як докір за те, що ті досі без пари. Останній тиждень перед Великим постом називався сиропусний, або масниця. Від того, що багато споживали продуктів масних. Оскільки це було останнє гуляння перед найсуворішим постом – справляли його гучно, весело та смачно, влаштовували велику ярмарку з музикою, піснями та найрізноманітнішими розвагами. В цей тиждень, до Великого посту, всі намагались помирись, тому Колодія часто називають святом "примирення". Це стародавнє українське свято відродження усього живого, зі своїми унікальними традиціями, заслуговує на існування у побуті українців по сьогоднішній день.

Отже, російська Масляна — це зовсім не те ж саме, що українська Масниця чи Колодій. Чому де-хто може вирішити, що це одне і те ж саме свято? По-перше, через схожість назв. Але тлумачиться назва цих слів по-різному. По-друге – час святкування припадає на той самий час, останній тиждень перед Великим постом. Проте і це не робить два різних свята одним, адже вони мають зовсім різні значення. Масниця — символізує прихід весни, відродження життєвих сил, як людини, так і усієї природи. Також це час примирення, злагоди та добра. У той же час Масляна — це народні гуляння, які влаштовуються заради того, аби добряче наїстись перед довготривалим постом і помірятись силою.

Відмінності цих двох свят: традиційні страви у цей тиждень під час двох свят зовсім інші. На Масляну готують млинці з різними начинками, а на Масницю (Колодій) — вареники з сиром та вершковим маслом, а також найрізноманітніші страви з молочних продуктів. В Росії у цей час були популярними бійки "стінка на стінку", так собі міряння силами. На Масницю ж традиції були протилежними. Оскільки це свято всепрощення та примирення, люди у цей час не бились, а навпаки намагались вирішити всі конфлікти, вибачитись та вибачити аби зустріти весну у згоді і мирі.

Тож святкуймо Колодія! Запрошуємо до нас на ярмарок 25 лютого о 12.00!

Шведун Михайл

Супергерой мого міста

Якщо сьогодні попросити у сучасної молоді назвати відомих сучасних героїв, як Ви думаєте, що Ви почувете у відповідь? На жаль, більшість назве імена кіноперсонажів, а ще більш, на превеликий жаль, голлівудських або студії Marvel. Я не буду розбиратися, чому в сучасному суспільстві сталася підміна поняття «герой». Це складне питання, та і займатися ним мають інші люди. А я хочу розповісти, що справжні герої сьогодення живуть поруч з нами. І в той час, коли на сході нашої країни іде війна, ці люди своїми вчинками пишуть сторінки історії, якими наші нащадки будуть пишатися, якщо ми саме зараз будемо розповідати їм про справжніх героїв, а не з фантастичних кінофільмів. Про таку людину, уродженця нашого міста, я розповім в цій статті. Звати нашого героя Білько Валерій Валентинович.

Народився 9 серпня 1963 року в місті Запоріжжя. Як і всі діти його часу, пішов у перший клас школи номер 90, яку успішно закінчив. На початку двохтисячного року мав свій власний бізнес в сфері торгівлі будівельними матеріалами. Жив розмірним життям, виховував дітей та будував плани на майбутнє. Та ось 2014 рік сколихнув всю нашу країну! ВІЙНА! Ворожі армійські чоботи топтали нашу рідну землю. На захист країни, поруч з військовими, стали добровільні бойці. Ось що каже про ці події наш герой:

- Майже без роздумів було прийняте рішення йти на фронт. Захищати неньку Україну. Після короткої бойової підготовки вже 10 червня 2014 року у складі полку «Азов» я відправився у зону бойових дій.

Коли відбулося перше бойове «хрещення»?

-Вже 12 червня я брав участь у штурмі Мар'їнки.

Які відчуття під час самого бою?

-Відчуття від боїв не передаються словами! Це одночасно і захват, і якийсь безумство... Страх перед смертю... Але він короточасний. Страх проходить, і ти відчуваєш себе в іншому вимірі. Далі без цього дуже не просто, це як якийсь наркотик!

А можете пригадати якусь незвичайну історію під час перебування на фронті?

-Згадую один випадок. Ми переміщалися по тилах супротивника і раптово зустріли ворожу групу! Це сталося під час одних із перших бойових виходів глибоко в тил. Вони побачили нас, ми їх! І всі впали в ступор... Вони дивилися на нас, ми на них! Ніхто не зміг зробити постріл – так і відійшли, вони назад, і ми назад. Ось таке трапляється! Всі злякалися....

Поки Валерій боронив нашу землю, його рідні як могли допомагали йому та його товаришам. Збирали кошти, військову амуніцію, харчі та молили Бога, аби всі повернулися живими та неушкодженими. Та 22 червня 2016 року група, в якій був Валерій, потрапила під мінометний обстріл. Тяжке поранення: перебиті ноги, ліва – шість переломів з проникаючими. Права – п'ята роздроблена вщент. Далі як уві сні. Знеболювальне, перев'язка, вихід групи з-під обстрілу. Транспортування до польового шпиталю, а звідти на гелікоптері до Дніпра. Багатогодинна операція та невтішні прогнози лікарів. Але справжнього героя не зупинять якісь там прогнози. Майже рік, переборюючи неймовірний біль, Валерій інтенсивно займався реабілітацією. Мабуть, це були найтяжчі часи в його житті.

Я не знаю, якого козацького роду кров тече в жилах нашого героя, та сьогодні він в повній бойовій готовності знову боронить від неприятели нашу Україну! На наше питання про нагороди зніяковіло відповів, що не пам'ятає... Але мені достеменно відомо, що він є кавалером ордена «За мужність» 3 степені. А також має знак пошани та ще багато інших відзнак.

Знаєте, я довго думав, що ж для мене означає слово «герой», хто для мене є справжнім супергероєм сьогодення. Звичайно, це мужні, сміливі, відважні люди з незламною силою духу. Звичайно, це люди, що намагаються не рятувати світ в цілому, а просто виправити його «по дрібниці», та все ж, в першу чергу, це ті люди, які зовсім не вважають себе героями, але завдяки яким у мене є «завтра»! Тож висловлюю щирі вдячність усім нашим захисникам і зокрема Білько Валерію Валентиновичу!

Дякуємо Шведуну Сергію Вікторовичу за організацію он-лайн зв'язку з Білько Валерієм Валентиновичем, який пообіцяв обов'язково прийти до нас у гості. А ми вже з нетерпінням чекаємо на цю зустріч, бо вже під час короткого інтерв'ю зрозуміли, що це надзвичайна людина! Тож, пам'ятайте, Валерію Валентиновичу, що ми на Вас чекаємо! Повертайтеся швидше здоровим і неушкодженим!

Михайл Шведун

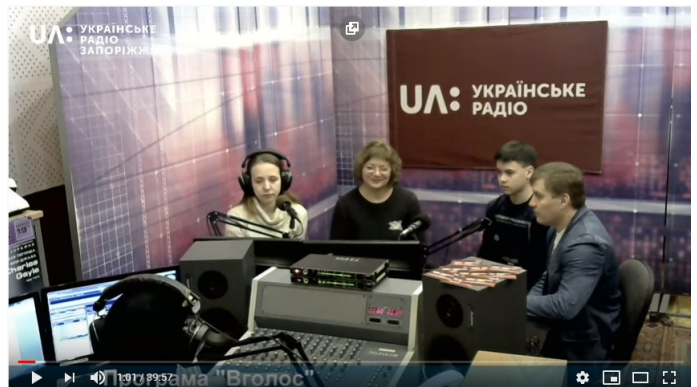
Зроби непотрібне потрібним!

На сьогоднішній день питання екології стоїть як ніколи гостро. Катастрофічно поганий екологічний стан всієї нашої планети. Вирішення цього питання всім своїм тягарем ляже на плечі підростаючого покоління. Але ми, учні 6А класу, не чекаємо поки виростемо, та зможемо вносити вагомий внесок в відновлення екології нашого міста та і всього довкілля. Вже сьогодні, в міру своїх можливостей, ми робимо справи, які сприяють поліпшенню довкілля. Своїм прикладом ми хочемо показати суспільству, що, об'єднавши зусилля, можливо добитися значних результатів. Нашим класом було організовано виготовлення та устаткування в шкільному саду будиночків для птахів та білок. Також, вже другу зиму, ми облаштували в шкільному саду годівниці для пташок і регулярно їх наповнюємо. Це не тільки допомагає пташкам перезимувати, а й дуже цікаве заняття, яке знайомить нас з різновидом пернатих. А цього року ми вирішили взятися за більш серйозну справу. Після новорічних канікул ми всі почали відвідувати школу. Недалеко від нашої школи знаходиться облаштоване місце для збору побутових відходів. Так ось саме в цьому місці зібралася ціла купа ялинок, які люди викинули після святкування новорічних свят. Вони просто лежали осторонь, зелені красуні, які кілька днів тішили людей стоячи в квартирі, а тепер просто сміття. В нас відразу виникла ідея перетворити непотрібні ялинки в потрібний і корисний матеріал. План дій ми склали досить швидко, але ми розуміли, що без допомоги дорослих реалізувати його ми не зможемо. Учні звернулися з пропозицією до батьків. Представники бізнесу з радістю відгукнулися. Нам надали автівку, в яку ми дружно завантажили ялинки, та відвезли їх на спеціалізовану площадку, де ми за допомогою спеціальної дробарки, перетворили деревця на добриво. Отриману після дробарки масу, мульчу, ми завантажили в мішки та відвезли до шкільного саду. Мульчу ми рівномірно розподілили під деревами в нашому саду. Адже за допомогою мульчування в ґрунті утримується волога, регулюється температурний режим, поліпшується структура самого ґрунту і підвищується ріст рослин. Разом з цим шар органічного матеріалу, яким ви покриваєте ґрунт, допомагає боротися з бур'янами. Допомога дорослих нас підбадьорила та надихнула на ще більш амбіційні проекти в сфері екологічної діяльності. Ми ще розповімо Вам про наші успіхи! Ми будемо жити в екологічно чистому та здоровому місті!

Наш відеозвіт дивіться на каналі ютьюб
<https://youtu.be/jbEiihUgnSI>

Михайл Шведун, Ілля Оболенцев

День безпечного інтернету

11 лютого 2020р. Суспільне Запоріжжя: Які небезпеки підстерігають нас в мережі Інтернет? Знають наші ранкові гості - Надія Мандзій, керівник медіаосвітнього центру "Креатив" Запорізького НВК No19, тренер національних програм з безпеки в Інтернеті. Сергій Шведун, голова батьківського комітету 6-А класу Запорізького НВК No19 та учень 9-А класу Запорізького НВК No19, медіаосвітній центр "Солярис" Микита Шпиньов.

Ось так був презентований виступ представників нашого класу у ранковій передачі «Вголос» на Суспільному Запоріжжі. Звичайно, ми усі знали, що планується такий захід, і з нетерпінням чекали на трансляцію. Не злякало нас і те, що потрібно було встати о сьомій ранку ;).

Дуже цікаво було спостерігати в прямому ефірі за людьми, яких ми знаємо особисто. Повний запис ефіру ви можете переглянути на нашому сайті у розділі «Відеододатки». Тема дійсно важлива, якщо зважати на те, що усі ми знаємо правила безпеки в інтернеті, але, на жаль, не завжди їх дотримуємося. Хочеться ще зауважити, що учні нашого класу долучилися до заходів до Дня безпечного інтернету та взяли участь у Всеукраїнському конкурсі «Безпечний Інтернет». Слід відмітити, мене дуже тішить, що майже усі однокласники отримали не сертифікати учасників, а дипломи 1, 2 та 3 ступеню.

Тож, безпечному інтернету- БУТИ!

Михайл Шведун

РЕДКОЛЕГІЯ
 Мандзій Н.Ф.
 Шведун Михайл
 Оболенцев Ілля
 Рішук Софія
 Лебединська Дар'я
 Дмитренко Марія
 Циб Анна,
 Камінська Софія
 Шведун С.В.(голова БК)

Тираж - 25екз

Електронна версія <https://kreative2018.jimdofree.com/>